

Konec tedna je preštela očrnele novce, vzdihnila in šla v trgovino kupit moke in soli za močnik. Včasih je mogla kupiti tudi malo, prav malo kave in sladkorja. Toda nikdar ji ni ostalo toliko, da bi si kupila za nedeljo košček mesa za juho. In malo dobre krepčilne juhe je bila res zelo potrebna, o kako bi se ji prilegla, kako bi jo poživila. Na juho je mislila zlasti tedaj, kadar je šla mimo mesnice. Toda ni si upala vstopiti in poprositi za košček mesa, ker je bil vaški mesar precej trdosrčen in osoren mož.

Neko soboto se pa le ojunaci, vstopi in prositi: »Prosim, gospod, ko bi mi dali košček mesa, juho bi si skuhala.«

Mesar je odrezal košček, pridelal nekaj kosti in ji je dal.

Iskreno se je zahvalila: »Stokrat vam Bog plačaj!«

Naslednji dan je kuhala juho. O, kako dobro kosilo je imela! Hvaležna je po kosilu molila za blagoslov in srečo mesarju.

Čez teden dni, ko je prišla sobota, je Jera zopet šla k mesarju in je zopet dobila meso. Tako je hodila in dobila meso še mnogo naslednjih sobot.

A končno se je mesar naveličal in ko se je nekoč zopet zahvaljevala: »Stokrat vam Bog plačaj,« jo je osorno zavrnil: »Od vašega ‚Bog plačaj‘ nimam nič dati v žep.«

»Nimam denarja, gospod, Bog vam bo plačal,« je plašno zatrjevala Jera, »plačal vam bo, saj božje plačilo je veliko in mnogo odtehta.«

»Ha, ha,« se je zasmel mesar, »tako j boste videli, koliko božje plačilo tehta.«

Hitro je napisal na listek »Bog plačaj« in ga je položil na tehtnico, na drugo stran je dal kos mesa in glej, skodelica z listkom je globoko padla, skodelica z mesom pa je šinila kvišku. Mesar se je ustrašil in je hitro dodajal še kos za kosom, toda tehtnica se ni ganila, skodelica s težkim listkom je ostala nizko. Mesar je prestrašen strmel, sirota Jera se je čudila.

Mož je spoznal svojo zmoto in je priznal: »Res, božje plačilo mnogo odtehta. Jera, kadar koli hočete, pridite po meso, dobili ga boste za božje plačilo.«

In sirota Jera je do svoje smrti dobivala meso za božje plačilo.



Jože Velkavrh

V spominsko knjigo

IN ČE TI BO ŠE BOLJ HUDO,
OZRI, PRIJATELJ, SE V NEBO,
KI VE, DA VSE HUDO SE JENJA,
DA ZLO SE Z DOBRIM VEDNO MENJA,
DA NI VSTAJENJA BREZ TRPLJENJA
NA POTIH NAŠEGA ŽIVLJENJA.